ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 4 KATOWICE, DNIA 1 LUTEGO 1947

Poz. TREŚĆ Str.

Dział Urzędowy:

Dekrety:

32.—z dnia 19 listopada 1946 r. o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych 37

33.—z dnia 19 listopada 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń 38

Zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki:

34.—z dnia 19 października 1946 r. w sprawie pobierania opłat od widowisk teatralnych na rzecz Akcji Pomocy Zimowej 40

Rozporządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:

35.—z dnia 3 stycznia 1947 r o wyłączeniu z gromady Rosochacz, gmina Koziegłowy, powiatu zawierciańskiego, miejscowości Wylągi i o utworzeniu z tej miejscowości osobnej gromady 40

Zarządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego

36.—z dnia 10 grudnia 1946 r. w sprawie zniesienia ograniczeń urlopowych 40

Zarządzenie Przewodniczącego Woj. Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach:

37.—z dnia 8 stycznia 1947 r. zawierające dwunasty wykaz przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa 41

Pisma okólne Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:

38.—z dnia 27 grudnia 1946 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli publicznych szkół dokształcających zawodowych 45

39.—z dnia 20 listopada 1946 r. w sprawie zaopatrzenia w środki opałowe zakładów i instytucji służby zdrowia 46

40.—z dnia 28 grudnia 1946 r. w sprawie koncesjonowania bufetów w miejscach rozrywkowych 46

41.—z dnia 10 stycznia 1947 r. w sprawie uzupełnienia instrukcji o pobieraniu podatku od spożycia . . 47

42.—z dnia 10 stycznia 1947 r. w sprawie ulg kolejowych dla pracowników samorządowych 47

Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego:

43.—z dnia 8 stycznia 1947 r. w sprawie nadania tytułu mierniczego przysięgłego 47

Ogłoszenie Prezydenta m. Zabrza:

44.—z dnia 2 stycznia 1947 r. w sprawie wpisu praw wodnych do księgi wodnej 47

Dział Nieurzędowy:

Ogłoszenia sądowe — Wywołania — Zgubione dokumenty 48

DZIAŁ URZĘDOWY

32.
DEKRET
z dnia 19 listopada 1946 r.
o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 380, z dnia 20 grudnia 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do płatnych członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego, którzy podlegają przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządów i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.

Art. 2. Wysokość uposażenia zasadniczego oraz stawek wszelkich dodatków do uposażenia i innych należności pieniężnych ustala się w związkach samorządu terytorialnego podług przepisów o uposażeniu pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej bądź też zatrudnionych w działach służby państwowej, analogicznych do służby w związkach samorządu terytorialnego. Sposób zastosowania przepisów o uposażeniu pracowników państwowych do płatnych członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządowych, najwyższe stawki dodatku funkcyjnego i dodatku służbowego, jak również zasady zaszeregowania ustalają w porozumieniu z Ministrem Skarbu Ministrowie Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, każdy na obszarze swego działania z uwzględnieniem dalszych przepisów dekretu niniejszego.

Art. 3. 1. Uposażenie zasadnicze prezydentów miast, wiceprezydentów, burmistrzów i wiceburmistrzów nie może przekraczać stawek uposażenia, przywiązanych do następujących grup uposażenia pracowników państwowych:

Kategoria gminy	Grupa uposażenia zasadniczego	
	prezydentów miast i burmistrzów	wiceprezydentów i wiceburmistrzów
A. m. st. Warszawa	II	III
B. m. Łódź	III	IV
C. m. Kraków, Poznań, Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Lublin, Wrocław, Olsztyn, Katowice	IV	V
D. miasta, liczące ponad 75000 mieszk.	V	VI
E. miasta, liczące ponad 15000 do 75000 mieszkańców	VI	VI
F. Pozostałe miasta	VII	VII

2. Na wniosek właściwej terytorialnie wojewódzkiej rady narodowej Minister Administracji Publicznej bądź Minister Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może za zgodą Prezydium Krajowej Rady Narodowej w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych rozległością gospodarki finansowej gminy oraz rozwojem jej zakładów i przedsiębiorstw, podnieść miasto do kategorii bezpośrednio wyższej, z wyłączeniem jednak kategorii A.

3. Minister Ziem Odzyskanych władny jest z urzędu na obszarze swego działania przenieść miasto z grupy F. do grupy E.

4. Uposażenie zasadnicze wójta nie może przekraczać VII grupy uposażenia, a w gminach podniesionych do wyższych kategorii na podstawie art. 5 ust. 2 — VI grupy uposażenia pracowników państwowych, o ile w tym ostatnim przypadku posiada kwalifikacje nie mniejsze od wymaganych na stanowisku sekretarza gminnego. Uposażenie wójta może być też określone w formie miesięcznego ryczałtu pieniężnego, który nie może przekraczać 100% uposażenia wg VII grupy w zależności od ilości czasu pracy poświęcanego gminie.

Art. 4. Miejska rada narodowa może przyznać z funduszów gminy prezydentowi miasta z tytułu wykonywania funkcji wojewody lub starosty grodzkiego bądź burmistrzowi z tytułu wykonywania nadzoru nad przedsiębiorstwami miejskimi dodatek specjalny do wysokości 100% uposażenia. Rada narodowa może przy tym przyznać dodatek specjalny również wiceprezydentowi do wysokości 75% bądź wiceburmistrzowi do wysokości 50% pobieranego uposażenia.

Art. 5. 1. Uposażenie zasadnicze pracowników związków samorządowych nie może przekraczać stawek, przywiązanych do następujących grup uposażenia pracowników państwowych:

Rodzaj związku samorządowego	Grupa uposażenia
A. m. st. Warszawa i m. Łódź	IV
B. miasta: Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Wrocław, Olsztyn oraz miasta liczące ponad 75000 mieszkańców i wojewódzkie związki samorządowe	V
C. miasta, liczące ponad 25000 do 75000 mieszkańców oraz powiatowe związki samorządowe	VI
D. pozostałe miasta oraz gminy wiejskie	VII

2. Przepis art. 3 ust. 2 stosuje się do miast i gmin wiejskich, objętych kategorią D. i C. tabeli przewidzianej w ust. 1.

3. Przy ustalaniu grup uposażenia należy uwzględnić hierarchię stanowisk, wymagane dla danego stanowiska kwalifikacje oraz zakres odpowiedzialności pracownika.

Art. 6. 1. Uposażenie członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządowych, podlegających przepisom dekretu niniejszego, wolne jest od państwowego podatku od wynagrodzeń i składki emerytalnej. Składkę emerytalną ponosi w całości związek samorządowy.

2. Wolne są również od państwowego podatku od wynagrodzeń wszelkiego rodzaju zasiłki i nagrody pieniężne.

Art. 7. 1. W okresie trudności aprowizacyjnych i gospodarczych związki samorządowe mogą przyznawać członkom organów wykonawczych pobierającym uposażenie oraz swym pracownikom świadczenia w naturze, a to w miarę własnych możliwości, ewentualnie w miarę uzyskiwania przydziału takich świadczeń od właściwych władz.

2. Świadczenia w naturze nie mogą przekraczać norm, stosowanych na obszarze danego województwa do pracowników, zatrudnionych w administracji państwowej.

3. W razie niemożności dostarczenia przyznanych świadczeń w naturze związki samorządowe mogą w miarę swych możliwości finansowych wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Art. 8. 1. Płatni członkowie organów wykonawczych oraz pracownicy, których uposażenie, przypadające ostatnio przed dniem 1 maja 1946 r. było wyższe od uposażenia, obliczonego na podstawie przepisów dekretu niniejszego, otrzymują dodatek wyrównawczy, który łącznie z nowym uposażeniem nie może przekraczać kwoty, określonej dla poszczególnych rodzajów związków samorządowych przez Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Ziem Odzyskanych, każdego z nich na obszarze swego działania.

2. Dodatek wyrównawczy nie przysługuje lub podlega stosownemu zmniejszeniu, jeżeli pracownik uzyskał odpowiednią podwyżkę uposażenia wskutek awansu do wyższej grupy albo ogólnej podwyżki uposażeń.

Art. 9. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do płatnych członków zarządów i pracowników związków międzykomunalnych, o ile działalność danego związku nie polega na prowadzeniu przedsiębiorstwa.

2. Przewodniczący lub członek organu wykonawczego związku samorządowego, wchodzący w skład zarządu związku międzykomunalnego, może pobierać z funduszów tego związku wynagrodzenie dodatkowe, które nie może przekraczać 50% pobieranego uposażenia.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Administracji Publicznej oraz Ministrowi Ziem Odzyskanych, każdemu na obszarze jego działania.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą co do przepisów art. 6 — od dnia 1 października 1946 r., a co do pozostałych przepisów — od dnia 1 maja 1946 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

33.

DEKRET

z dnia 19 listopada 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381, z dnia 20 grudnia 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 18. sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r.

(Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 ust. (1) pkt. 10) i 19) otrzymują brzmienie:

„10) zasiłki chorobowe oraz zasiłki rodzinne wypłacane przez instytucje ubezpieczeń społecznych;"

„19) wynagrodzenia nie przekraczające w stosunku rocznym 72.000 zł. chyba że dekret niniejszy stanowi inaczej";

2) w art. 5 dotychczasowy ustęp (2) oznacza się jako ustęp (3), a jako ustęp (2) wprowadza się nowy przepis o brzmieniu:

„(2) Ilekroć w innych przepisach prawnych jest mowa o państwowym podatku dochodowym od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, należy przez podatek ten rozumieć podatek od wynagrodzeń.";

3) w art. 9 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Zniżka, o której mowa w ust. (1), odnosi się tylko do tych podatników, których wynagrodzenie nie przekracza 240.000 zł w stosunku rocznym i którzy w okresie wypłaty wynagrodzenia nie są podatnikami w podatku dochodowym. W przypadku, gdy mąż jest podatnikiem w podatku dochodowym albo gdy oboje ze współmałżonków pobierają wynagrodzenie, żonie zniżka nie przysługuje z wyjątkiem przypadku, gdy wynagrodzenie męża jest zwolnione od podatku na mocy art. 5 ust. (1) pkt 20).";

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„(1) Podatek podwyższa się:

1) o 20% dla podatników w wieku ponad 21 lat, nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci i pobierających wynagrodzenie ponad 120.000 zł rocznie;

2) o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, jeżeli podatnicy ci pobierają wynagrodzenie ponad 160.000 zł rocznie.

(2) Przepisu ust. (1) nie stosuje się, gdy osoby wymienione w tym ustępie miały na utrzymaniu dzieci co najmniej przez okres 10 lat.";

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„(1) Podatek wymierza się według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych — ponad	do	Stopa procentowa podatku %
1	72.000	80.000	1
2	80.000	90.000	1,5
3	90.000	100.000	2
4	100.000	110.000	2,5
5	110 000	120.000	3
6	120.000	130.000	3,5
7	130.000	140 000	4
8	140.000	150 000	5
9	150.000	170.000	6
10	170.000	190.000	7
11	190.000	210.000	8
12	210.000	230.000	9
13	230 000	250.000	10
14	250.000	300 000	11
15	300 000	350 000	13
16	350 000	400,000	15
17	400.000	450.000	17
18	450 000	500 000	19
19	500.000	600.000	21

(2) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 600.000 zł, a nie przewyższających 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 40% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(3) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 50% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(4) Podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi wynagrodzenie obliczone w stosunku rocznym.

(5) Dla ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych dziesiątków złotych w dół, sumę podatku zaś do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.";

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„(1) Podatek od wynagrodzeń, wypłacanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, pobiera się drogą potrącenia od wypłacanego wynagrodzenia kwoty należnego podatku według skali art. 11.

(2) Do potrącania kwoty należnego podatku obowiązani są pracodawcy (władze, urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i w ogóle wszyscy pracodawcy, wypłacający wszelkiego rodzaju wynagrodzenia) przy każdej wypłacie wynagrodzenia.

(3) Jeżeli pracodawca nie potrąca należnego podatku, lecz ponosi go z własnych funduszów, obowiązany jest przyjąć za podstawę do ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku taką kwotę, aby — po potrąceniu od tej kwoty należnego podatku — pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty. Zasada powyższa ma zastosowanie, gdy wynagrodzenie przekracza 180.000 zł w stosunku rocznym.

(4) W celu obliczenia podatku przy wypłacie wynagrodzenia nieperiodycznego (jednorazowego) dolicza się je wraz z poprzednio wypłaconymi w danym roku podatkowym wynagrodzeniami nieperiodycznymi do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego periodycznego wynagrodzenia i ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do bieżąco wypłacanego wynagrodzenia nieperiodycznego.

(5) W stosunku do osób, które wynagrodzeń periodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłaconego wynagrodzenia. W przypadku powtarzających się w ciągu roku wypłat nieperiodycznych należy dodać do kwoty bieżąco wypłacanej sumę wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalić stopę procentową i obliczyć podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek uprzednio już pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek przypadający bieżąco do potrącenia.

(6) Podatek należy potrącić w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu podatku nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.";

7) w art. 13 ust. (1) i (4) otrzymują brzmienie:

„(1) Pracodawca, wypłacający poszczególnemu pracownikowi wynagrodzenie w sumie nie przekraczającej 100.000 zł w stosunku rocznym, obowiązany jest, oprócz potrąconego pracownikowi podatku w myśl art. 11, uiścić z własnych funduszów dodatkową opłatę według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych — ponad	do	roczna suma dodatkowej opłaty w złotych
1	—	72 000	2.400
2	72.000	80.000	1.500
3	80.000	90.000	900
4	90.000	100.000	240."

„(4) Dla ustalenia kwoty należnej dodatkowej opłaty wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych dziesiątków złotych w górę, sumę zaś dodatkowej opłaty do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.";

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„(1) Pracodawca, wypłacający osobie u niego zatrudnionej dwa lub więcej wynagrodzeń, obowiązany jest, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń w danym roku podatkowym przekracza 72.000 zł obliczyć podatek, przyjmując za podstawę łączną sumę tych wynagrodzeń.

(2) Jeżeli obliczony w ten sposób podatek przekroczy kwotę podatku potrąconego w myśl art. 11, różnicę należy potrącić dodatkowo najpóźniej przy ostatniej wypłacie wynagrodzenia w danym roku podatkowym i wpłacić do kasy urzędu skarbowego w terminie do 7 dnia następnego miesiąca po dokonaniu ostatniej wypłaty.";

9) w art. 17 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Osoby, które otrzymują wynagrodzenie od różnych pracodawców, obowiązane są po upływie roku ka-

lendarzowego uiścić tytułem podatku od wynagrodzeń różnicę między należnością podatku od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 11 a kwotą potrąconą w trybie art. 12 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.";

10) art. 18a skreśla się.

Art. 2. W art. 2 dekretu z dnia 12 czerwca 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187) wprowadza się zmiany następujące:

1) ust. (2) skreśla się;

2) w ust (3) wyraz „lipiec-grudzień" zastępuje się wyrazami „lipiec-październik".

Art. 3. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 listopada 1946 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

2. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. 5) za okres listopad-grudzień 1946 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu ani też zwrotowi.

3. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie niniejszego dekretu wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 listopada 1946 r., za podstawę do obliczania podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłacanym wyrównaniem, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek poprzednio pobrany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

4. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15, art. 16 zdanie drugie oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok kalendarzowy 1946 stosuje się zmiany wprowadzone przepisami niniejszego dekretu. Gdyby w wyniku obliczenia wskutek zastosowania tych przepisów powstała nadwyżka podatku zapłaconego w ciągu roku ponad podatek należny w myśl niniejszego dekretu, nadwyżka ta nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220), z uwzględnieniem późniejszych zmian i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

34.
ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI
z dnia 19 października 1946 r.

w sprawie pobierania opłat od widowisk teatralnych na rzecz Akcji Pomocy Zimowej.

(Przedruk z Dz. U. Minst. Kultury i Sztuki Nr. 4, poz. 13, z dnia 27 listopada 1946 r.)

Na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 15 września 1944 r. o zakresie działania i organizacji resortu Kultury i Sztuki (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 25) i zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 września 1946 r. w sprawie Akcji Pomocy Zimowej zarządzam co następuje:

§ 1. Dyrekcje wszystkich teatrów zawodowych dramatycznych i rewiowych, jak również kierownictwa wszelkich imprez widowiskowych dorywczych obowiązane są z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia do pobierania następujących dopłat do biletów na rzecz Akcji Pomocy Zimowej:

Teatry dramatyczne:

a) od biletów w cenie od zł 20.— do zł 150.— dopłata zł 5.— od każdego biletu (bilety do zł 20 wolne są od dopłaty),

b) od biletów w cenie powyżej zł 150.— dopłata zł 10 od każdego biletu.

Teatry muzyczne i rewiowe:

a) od każdego biletu dopłata zł 10.

§ 2. Dyrekcje teatrów będą wpłacały sumy zebrane z opłat na rzecz Akcji Pomocy Zimowej dwukrotnie w ciągu każdego miesiąca, mianowicie każdego 1-go i 15-go na konto Centralnego Komitetu Opieki Społecznej.

§ 3. W okresie między 1. X. 1946 r. a 31. III. 1947 r. dyrekcje wszystkich teatrów i kierownictwa wszelkich imprez widowiskowych zorganizują przynajmniej jedno przedstawienie na rzecz Akcji Pomocy Zimowej.

Wpływy uzyskane z tych przedstawień przekazać należy na konto (P. K. O. I-54076) Centralnego Komitetu Opieki Społecznej, a sprawozdanie nadesłać należy do Ministerstwa Kultury i Sztuki do dnia 15. IV. 1947 r.

Minister:
w/z. L. Kruczkowski, Wiceminister

35.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 3 stycznia 1947 r.

o wyłączeniu z gromady Rosochacz, gmina Koziegłowy, powiatu zawierciańskiego, miejscowości Wylągi i o utworzeniu z tej miejscowości osobnej gromady.

Na podstawie art. 16 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam za zgodą Wydziału Wojewódzkiego co następuje:

§ 1.

Z gromady Rosochacz, gmina Koziegłowy, powiatu zawierciańskiego, wyłącza się miejscowość Wylągi. Z miejscowości tej tworzy się nową gromadę Wylągi, która wchodzi w skład Koziegłowy, powiatu zawierciańskiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Wojewoda:
w/z. Płk. Ziętek, Wicewojewoda

36.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 10 grudnia 1946 r. Nr. 431/46 L. Pra. I/4 — 2/46.

W sprawie zniesienia ograniczeń urlopowych

W związku z zarządzeniem moim z dnia 1. 10. 1946 r. N. 404/46 w sprawie osób podlegających dekretowi z 29. 6. 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości (Dz U R P 41. poz. 237) wyjaśniam dodatkowo, że w stosunku do obywateli polskich wpisanych przez okupanta do I lub II grupy niemieckiej listy narodowej przestały obowiązywać także ograniczenia w sprawie urlopów, a więc mogą oni w roku bieżącym skorzystać z przysługujących tej kategorii pracowników urlopów. Osoby te zatym korzystają na zasadach przyjętych dla wszystkich pracowników z urlopów, przysługujących im na mocy obowiązujących w tym względzie przepisów.

Ob. Ob. Starostom polecam podać do wiadomości treść niniejszego zarządzenia wszystkim instytucjom, zakładom, przedsiębiorstwom i warsztatom pracy.

Wojewoda:
(—) A. Zawadzki, Gen. Dyw.

37.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW W KATOWICACH

z dnia 8 stycznia 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie **dwunastego wykazu** przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17 na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia, wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia Przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 8 stycznia 1947 r.

Przewodniczący Komisji
Dr Feliks Jaresz

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Komisji z dnia 8. 1. 1947 r.

WYKAZ Nr 12

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Fritz Sachse, Zabrze, ul. Sobieskiego 1.	fabrykacja smarów technicznych	Fritz Sachse
2	J. Mueller, Patschkau „Silesia" Kerzen-, Seifen- u. Waschwarenfabrik, Paczków, Pocztowa 4	wyrób świec i wyrobów woskowych	J. Mueller
3	Mareks Holzbearbeitungs G.m.b.H., Bytom, Kochanowskiego 25	fabryka wyrobów stolarskich	Emil Marek
4	Möbelfabrik u. Fabrik Karl Müller, Bytom, ul. 29-go stycznia Nr. 7, ul. Dworcowa 26	fabryka mebli i dom sprzedaży	Karl Müller
5	Holzbearbeitungsfabrik, Ludwig Franz, Gliwice, Dworcowa 32.	fabryka mebli	Ludwig Franz
6	Gleiwitzer Matratzenfabrik, Küchen- u. Schlaflackmöbel, Paschwitz, Gliwice, Młyńska 8	fabryka mebli i tapicernia	Alfred Paschwitz
7	Bau- u. Möbeltischlerei, Marks, Gliwice ul. św. Marka 54	stolarnia	Hieronim Marks
8	Kreutzbürger — Holzverarbeitungs-Industrie, R. Schmidt, Kluczbork, ul. Drzymały	stolarnia	Richard Schmidt
9	Sägewerk, Bau- u. Tischlerei, T. Skaletz, Kluczbork, ul. Puławskiego 8.	stolarnia	Tomasz Skaletz
10	„Alma" Möbelfabrik, Alfons Machinek, Opole, ul. Sądowa 7	fabryka mebli	Alfons Machinek
11	Fabryka Wyrobów Technicznych i Biurowych, A. Schneider, Paczków, Śl. Opolski	produkcja artykułów biurowo-technicznych	A. Schneider
12	Fabryka Maszyn Hasman i Syn, Podlesie nr 50, pow. Nysa	reperacja maszyn rolniczych	Hasman i Syn
13	Theresienhütte, Tillowitz, Tułowice, pow. Niemodlin	odlewnia żeliwa	Hans Drubscha

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
14	Vereinigte Deutsche Nickelwerke A.-G., vormals Westfälisches Nickelwalzwerk, Fleotmann Witte & Co., Betriebs-Abteilung, Łabędy k. Gliwic, Śląsk Opolski	odlewnia i walcownia blach metalowych	Spółka akcyjna
15	Fabryka Maszyn, Walter Fromm, Wołczyn, Opolska 19	reperacja maszyn rolniczych	Walter Fromm
16	Fabryka Pomp i Maszyn, Klings, Grodków, Wiejska 3	pompy i beczkowozy	A. Klings
17	Fabryka Maszyn Rolniczych i narzędzi, Józef Grützner, Odmuchów, Sienkiewicza 4, pow. Grodków	reperacja maszyn rolniczych	Józef Grützner
18	Zakład Ślusarsko-Mechaniczny Jarząbek, Zabrze, Remonta 2	naprawa zamków i okuć	Marmindel, Jarząbek
19	Kreuzbürger Hütte, Emil Picka, Friedrich Stahl, Zagwiździe, pow. Opole	odlewy żeliwne i kuźnia mechaniczna	Emil Picka
20	Zakład ślusarsko-mechaniczny, Antoni Heinrich, Bytom, Wrocławska Nr 18	wyroby ślusarskie	Antoni Heinrich
21	Warsztat wyrobów żelaznych, M. Tenschert, Bytom, Korfantego 2	wyroby żelazne	M. Tenschert
22	Warsztat Pilnikarski, Stanko, Zabrze, ul. Miarki 12	reperacja pilników	Stanko
23	Zabrska Wytwórnia Siatek Drucianych, Gustaw Fuhrmann, Zabrze, ul Opolska 15	siatki druciane	Gustaw Fuhrmann
24	„Stahlbau“ Händler & Söhne, Gliwice, ul. Towarowa 12	budowa ciężkich konstrukcji stalowych, oraz zbiorników	Händler
25	Bernard Obst, Apparatebau und Kupferschmiede, Instalation, Kluczbork, ul. Wołczyńska 1	naprawa i budowa aparatury, gorzelniczej i młyńskiej, średniej wielkości zbiorników oraz lekkich konstruk. stalowych	Bernard Obst
26	Maschinenfabrik, Apparaturbau u. Eisengiesserei, Hans Komorek, Kluczbork, ul. Puławskiego 3	fabryka maszyn rolniczych, aparatów dla przemysłu gorzelniczego i browarniczego oraz auto remont, odlewnia żelaza	Hans Komorek
27	Strauch u. Schmidt, Apparatenbauanstalt, Nysa, Górna Wieś, ul. Jagiellońska 27	aparaty dla przem. spirytusowego drożdżowni i przem. chemicznego oraz urządzenia dla centralnego ogrzewania	Johanna Schmidt
28	Weigelwerk Aktiengesellschaft Nysa, Morcinka 2	urządzenia dla browarów i cukrowni i aparaty dla przemysłu chemicznego	niemiecka spółka akcyjna
29	Dr. Brandt i Kützner, Aktiengesellschaft, Kluczbork, ul. Puławskiego 2	fabryka przemysłu zbrojeniowego	Dr. Brandt i Kützner
30	Ing. Hans Kempny u. Wahner, Bergmaschinen - Reparatur-Werkstatt, Zbrosławice, ul. Oświęcimska, pow. Bytom	warsztaty naprawy maszyn	Ing. Hans Kempny
31	Stephan, Froehlich u. Klüpfel Bauunternehmen für Bergbau und Spülversatz und Handel, Bytom, Karola Miarki 21	budowa szybów i roboty górnicze i posadzkowe	Spadk. Ernesta Bock i Stephana
32	Tonwerke „Rosalia“ A. M. Kühnel, Pyskowice	produkcja cegły	Anna Maria Kühnel

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
33	Waldwolle-Fabrik Humbold Au. P. W. Wald, Pokój, ul Opolska 34	produkcja materiałów do wypełniania materaców	P. W. Wald
34	Hans Kirschner, Bytom, ul. Puławskiego 13	zakład impregnacji płótna wentylacyjnego i tkanin dla celów górniczych	Hans Kirschner
35	Adolf Rust, Papierwarenfabrik, Gliwice, ul. Wrocławska Nr 16/22	torebki, kartonaże	Adolf Rust
36	Schuhfabrik Józef Bösel, Prudnik, Traugutta 35	produkcja obuwia	Anna Bösel Fritz Bösel
37	Schuhfabrik, Johann Handel, Prudnik, ul. Czerwonej Armii 7/8.	produkcja obuwia	Traude Hanel Johann Hanel
38	Mechanische Schuh - Werkstätte, Karl Pesche, Prudnik, ul. Traugutta 12	produkcja obuwia	Karl Pesche
39	Lederfabrik, Eduard Ueber, Kluczbork, Gorzowska 19	produkcja skór	Eduard Ueber
40	Oberschlesische Treibriemen- und Lederartikelfabrik, Gliwice, Fredry 4	produkcja pasów i art. skórzanych	K. Tschöke
41	Lederfabrik, Willi Kares, Nysa	produkcja skór	Willi Kares
42	Ackerman, Schuhfabrik, Ackermann, Fyrląd	produkcja obuwia	Willi Nutsch
43	Georg Tengler, Handschuhfabrik, Głuchołazy, ul. Inwalidzka 1	produkcja rękawiczek	Leon Tengler
44	Maks Walther, Gärberei, Paczków	garbarnia białoskórnicza	Maks Walther
45	Wytwórnia Wyrobów Betonowych „Bergen", Grabowka, pow. Koźle, ul. Gliwicka 56	dachówki, gąsiory, płytki posadzkowe itd.	Ryszard Bergen
46	Wytwórnia Wyrobów Betonowych „Baumann", Grabówka k/Kędzierzyna, ul. Gliwicka Nr 56	wytwórnia wyrobów betonowych	Jan Bauman
47	Wytwórnia wyrobów Betonowych „G. Kocur", Kluczbork, Opolska 7	wyroby betonowe	Georg Kocur
48	A Himmel, fabryka wyrobów betonowych w Niewiadomiu, ul. Zemana 67	dachówki, gąsiory, rury kanalizacyjne, płyty, cegły cementowe	Arwet Himmel
49	Neisser Sandsteinfabrik G.m.b.H., Gebr. Niedenzu, Neisse II, Nysa, Grodkowska Nr 7 a	wyroby cementowe	Bracia Niedenzu
50	Geffliter L. Neusser, Betonwaren Kunststeinfabrik, Nysa, ul. Prudnicka	wyroby betonowe	L. Geffliter
51	„Beku", Beton u. Kunststeinindustrie G.m.b.H., Nowa Wieś Opolska, ul. Odrzańska 22	wyroby betonowe i dźwigi ruchome	N. Dieckel
52	„Petrucce" Wyr. Betonowe i Terazzowe w Raciborzu, ul. Polna 14	wyroby betonowe	Ferdynand Petrucce

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
53	Naprawa silników elektrycznych. Gebrüder Kiesner, Nysa, ul. Jagiellońska 26	naprawy silników	Bracia Kiesner
54	Betoniarnia, Paul Schulz, Prudnik, ul. Wiejska 14	wyroby betonowe	Paul Schulz
55	Cegielnia Parowa J. Gawlik, Sucha, pow. Strzelce	cegła normalna	J. Gawlik
56	Handelsgesellschaft Gebrüder Edlinger Ringofen u. Kalkbrennerei, Strzelce	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego	Bracia Edlinger
57	Reinhold Schlegemilch, Porzelanfabrik, Tułowice, pow. Niemodlin	produkcja porcelany stołowej	Reinhold Schlegemilch
58	Fabryka Wełny Mineralnej „Izola", Gliwice, Towarowa 3	wyrób wełny mineralnej (izolacyjnej)	Wilhelm Zimmermann
59	Dampfziegelei Thim, Łączki, pow. Niemodlin	produkcja cegły i drenów	Thim
60	Dampfziegelei Langosch F., Opole, Niemodlińska 36	produkcja cegły i dachówki	Franciszek Langosch
61	Dampfziegelei. Alois Mludek, Raciborz, ul. Łódzka 99/101	produkcja cegły i pustaków	Aloisy Mludek
62	Dampfziegelei Franz Pason, Opole, ul. Oleska 10	produkcja cegły	Franciszek Pason
63	König Hermann, Dampfziegelei, Sławice, pow. Opole	produkcja cegły	König Herman
64	Dampfziegelei, Seifert und Hasse, Byczyna, pow. Kluczbork	produkcja cegły	Seifert
65	Dampfziegelei, „Oberweiden", Wierzbica Polska, pow. Kluczbork	produkcja cegły	nieznany
66	Niklisch und Poln Goldmoor, daw. Thalers Tonwerke, Opole, Dwernickiego 11	produkcja cegły i dachówek w Szydłowie	Niklisch
67	Ziegelei und Klinkerwerke Gebr. Langosch, Szczebrachcice, pow. Niemodlin	produkcja cegły i klinkieru	Bracia Langosch
68	Dampfziegelei, Jork Lüthge, Raciborz, ul. Plania 9/11.	produkcja cegły	Jork Lüthge
69	Dampfziegelei, Erich Scholz, Wesele, pow. Niemodlin	produkcja cegły i drenów	August Scholz
70	Dampfziegelei, V. Menczyk und J. Pollok, Chrapkowice, pow. Opole	produkcja cegły	V. Menczyk J. Pollok
71	Ziegelei Ewald Fritz, Opole, Oddział Rotuz, pow. Opole	produkcja drenów, cegły, dachówki, klinkieru i wyr. kamionkowych	Arch. Ewald Fritz
72	Herzoglich-Würtembergische Dampfziegelei, Pokój (Carlsruhe), pow. Opole, oddział Zieleniec, pow. Opole, ul. Namysłowska 1	produkcja cegły, drenów i dachówki	Albrecht Eugen Herzog von Würtemberg
73	Dampfziegelei Thomas Schramek, Raciborz, ul. Łódzka 88.	produkcja cegły	Thomas Schramek

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
74	Elektrische Ziegelei. Ewald Fritz. Opole, oddział Komprachcice	produkcja cegły i drenów	Arch. Ewald Fritz
75	Dampfziegelei Miedar. Miedary, pow. Bytom	produkcja cegły i klinkieru	Edgar Graf Henkel von Donnersmarck
76	Ziegelwerke Schönhorst. Krasiejów, pow. Opole	produkcja cegły	Jan Gawlik
77	Dampfziegelei und Klinkerwerke J. Kutz, Paczków, pow. Nysa	produkcja cegły maszynowej, dziurawki, pustaków Kleina i Ackermana, drenów i klinkieru	Kutz Johann
78	Kalkwerke Ogórek et Compagn., Tarnów Śl., pow. Opolski	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Paweł Ogórek i inni
79	Kalk-Industrie Eugen Salzbrunn. Tarnów Śląski, pow. Opole	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	von Stein Hedwig
80	Kalk-Industrie. Heinrich von Haugwitz, Gorażdże, pow. Strzelce	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Heinrich Haugwitz
81	Kalk-Industrie Johannesthal, Graf Hans Strachwitz. Johannesthal, pow. Strzelce	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Hans Strachwitz
82	Kalk Industrie Gross Stein, Graf Hyacent Strachwitz, Kamień Wielki, pow. Strzelce	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Hyacent Strachwitz
83	Madelungsche Kalk-Industrie. Gogolin, pow. Strzelce	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Adolf Wiktor Madelung
84	Johann Brosig. Kunów, pow. Nysa (Gross Kunzendorf)	obróbka granitów	Johann Brosig
85	Vereinigte Ost- und Mitteldeutsche Zement-Aktien-Gesellschaft zu Oppeln, Opole, oddział Strzelce, Gogolin, Gorażdże, Szymiszów, pow. Strzelce. Tarnów Śl., pow. Opole	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Spółka akcyjna
86	Oberschlesische Tondachstein-fabrik, Wiesner & Co., G. m. b. H., Niemodlin, Opolska 2	produkcja dachówek	Oberschlesische Tondachsteinfabrik Wiesner
87	Kalk-Industrie, Schneider Feliks und Czaja Franz, Chrapkowice, pow. Opole	wydobycie kamienia wapiennego i produkcja wapna palonego (budowlanego)	Schneider Feliks Schneider Elisabeth Czaja Franciszek
88	Oberschlesische Glasfässer-Industrie, K. G., Ulrich Priborski, Zabrze.	huta szkła butelkowego	Ulrich Priborski

38.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr Sm. II 39/20/46 Katowice, dnia 27 grudnia 1946 r.

PISMO OKÓLNE

W sprawie wynagrodzenia nauczycieli publicznych szkół dokształcających zawodowych.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów miast wydzielonych
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Ustawa z dnia 29 marca 1937 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół dokształcających zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 152) określa udział Skarbu Państwa w wysokości 2/3 wydatków personalnych publicznych szkół dokształcających zawodowych, udział gmin w wysokości 1/3 tych wydatków (art. 3 ustawy).

Aby zapobiec zachodzącym już przed wojną wypadkom, że nauczycielstwo otrzymało ze Skarbu Państwa 2/3 wynagrodzeń, podczas gdy gminy z przypadającą na nie wypłatą 1/3 stale zalegały, Ministerstwo Oświaty nr 54 z dnia 11. X. 1946 r. L. dz. III. D. 2538/46 zarządziło, iż wynagrodzenie, przysługujące nauczycielom publicznych szkół dokształcających zawodowych, Kuratoria Okręgów Szkolnych wypłacać będą w całości.

Równocześnie Kuratoria podadzą zarządom gminnym, obowiązanym do utrzymania publicznych szkół dokształcających zawodowych, wysokość wypłaconych poborów ze wszystkimi przysługującymi dodatkami i zarządzają zwrotu 1/3 tego wynagrodzenia.

W tym celu zarządy gmin, zgodnie z postanowieniami art. 4 powołanej ustawy, wstawią do preliminarzy budżetowych odpowiednie sumy na potrzeby szkół dokształcających zawodowych; w wypadku bowiem nieuwzględnienia w budżetach gmin żadnych kwot na powyższe potrzeby, gminy nie będą w możności wywiązać się z ustawowych obowiązków.

W końcu zwracam uwagę na to, że jeżeli do szkoły uczęszcza młodzież z obszaru innych gmin, w których brak jest publicznej szkoły dokształcającej zawodowej danego rodzaju, wówczas gminy te pokrywają odpowiednią część wydatków na utrzymywanie szkoły w stosunku do liczby tej młodzieży, uczęszczającej do danej szkoły.

Ob. Ob. Starostowie wydadzą dalsze stosowne zarządzenia gminom miejskim i wiejskim powiatu.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek Wicewojewoda

39.

MINISTERSTWO ZDROWIA

Warszawa, dnia 26 października 1946 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie zaopatrzenia w środki opałowe zakładów i instytucji służby zdrowia.

Do Wszystkich Urzędów Wojewódzkich (Wydział Zdrowia) Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy (Resort Zdrowia i Opieki Społecznej), m. Łodzi (Wydział Zdrowia), Zarządu Uzdrowisk Dolno Śląskich i Zachodnio Pomorskich Zarządów Szpitali Państwowych, P. Z. H., Lecznicy Ministerstwa Zdrowia, Akademii Lekarskiej w Gdańsku, Instytutu Higieny Psychicznej, Centralnej Składnicy Sanitarnej, Lekarskiego Instytutu Naukowo-Wydawniczego.

Ministerstwo Zdrowia wyjaśnia, że od 1 listopada 1946 r. zostaje zmieniona technika rozdziału środków opałowych.

Zarządy Miejskie miast wydzielonych z powiatu i starostwa powiatowe będą przydzielały środki opałowe według rozdzielnika Min. Aprowizacji, uwzględniając w pierwszym rzędzie potrzeby służby zdrowia.

Za instytucje i zakłady służby zdrowia, niezależnie czy są państwowe, samorządowe, spółdzielcze, charytatywne, społeczne, byleby miały charakter publiczny uważa się:

Szpitale, sanatoria, uzdrowiska (domy zdrojowe), ośrodki zdrowia, prewentoria, żłobki, domy matki i dziecka, ambulatoria, kąpieliska i komory dezynfekcyjne, poradnie, szkoły: pielęgniarek położnych, piastunek, dla personelu sanitarno-technicznego itp., zakłady przyrodniczo-lecznicze, apteki społeczno-lecznicze, Państwowy Zakład Higieny i jego filie, Instytut Higieny Psychicznej z jego zakładami, Lekarski Instytut Naukowo-Wydawniczy, Akademię Lekarską w Gdańsku, Centralną Składnicę Sanitarną i jej filie, punkty sanitarne itp..

Zapotrzebowanie miesięczne na węgiel i koks instytucje i zakłady służby zdrowia, znajdujące się na terenie miast wydzielonych z powiatu powinny kierować do Zarządów Miejskich, inne do starostw powiatowych.

Węgiel będzie przydzielony na podstawie zapotrzebowania, które uprzednio co do ilości zostanie zaopiniowane przez rzeczoznawców Zarządu Miejskiego lub Starostwa Powiatowego.

W wypadku, gdyby jakiś zakład lub instytucja została w przydziale pominięta lub otrzymała ilość niedostateczną powinna zawiadomić o tym lekarza powiatowego, który za pośrednictwem woj. naczelnika Wydziału Zdrowia zwróci się do Naczelnika Wydziału Aprowizacji o wydanie odpowiednich zarządzeń.

W wypadku, gdy naczelnik wydziału aprowizacji nie będzie mógł zaspokoić potrzeb, naczelnik woj. Wydziału Zdrowia zwróci się z uzasadnionym wnioskiem do Min. Aprowizacji i Handlu.

Lekarze powiatowi będą przesyłać z końcem każdego miesiąca sprawozdania o stopniu zaspokojenia potrzeb opałowych instytucji służby zdrowia do Wydziałów Wojewódzkich Zdrowia, na podstawie których naczelnicy wydziałów zdrowia opracują dane dotyczące całego województwa i prześlą je do Ministerstwa Zdrowia.

O nowej technice zaopatrywania w węgiel należy zawiadomić bezzwłocznie zainteresowane instytucje służby zdrowia.

Zgodnie z pismem Centralnego Urzędu Planowania odnośnie kontroli zapotrzebowań na węgiel i koks, Ministerstwo Zdrowia poleca udzielanie jak najdalej idącej pomocy kontrolerom Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, a w szczególności dopuszczenia ich do urządzeń cieplnych i udzielania wszelkich potrzebnych informacji dotyczących całokształtu gospodarki opałowej i cieplnej.

Podsekretarz Stanu: (—) Dr med. B. Kożusznik

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Zdrowia

Nr Z. — 4/22 Katowice, dnia 20. listopada 1946 r.

w sprawie zaopatrzenia w środki opałowe zakładów i instytucji służby zdrowia.

Starostwa Powiatowe i Grodzkie
— Lekarze Powiatowi i Grodzcy —
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

przesyła się do wiadomości, celem poinformowania zainteresowanych zakładów i instytucji o nowym sposobie zaopatrywania w opał i przestrzegania wytycznych zawartych w okólniku.

Za Wojewodę:
Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

40.

Ministerstwo Aprowizacji i Handlu
Departament Handlu

L. dz. X-Go-10003 Warszawa, dn. 15 listopada 1946 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie koncesjonowania bufetów w miejscach rozrywkowych.

Do Urzędu Wojewódzkiego
Wydział Aprowizacji i Handlu
w Katowicach

W wyjaśnieniu przepisów § 4. pkt. 5. Rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 23 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12. poz. 83.) w sprawie udzielenia uprawnień na prowadzenie bufetów w miejscach rozrywkowych Ministerstwo Aprowizacji i Handlu wyjaśnia co następuje:

I) Bufety znajdujące się w miejscach takich jak: teatry, kina, miejsca widowiskowe, łaźnie itp. podające takie napoje jak kawa, herbata, wódki, wina i inne — podlegają przepisom o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego. Koncesje takie nie podlegają ilościowym ograniczeniom ujętym w ramach planów koncesyjnych. Należy jednak czuwać by na tym tle nie były czynione próby obchodzenia obowiązujących przepisów prawa.

II) Bufety zaś znajdujące się w miejscach wymienionych pod pkt. I, których działalność handlowa ogranicza się wyłącznie do sprzedaży ciastek w dni ciastkowe, słodyczy, owoców i podawania wyłącznie napoi chłodzących jak woda sodowa, lemoniada, piwo nie podlegają obowiązkowi koncesjonowania jako nie mające cech przedsiębiorstw gastronomicznych.

w/z. Dyrektor Departamentu Handlu
(—) Zb. Rachwald.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski
Wydział Aprowizacji i Handlu
Oddział Handlowy

L. dz. AH/V/4/0492/46. Katowice, dnia 28. 12. 46.

w sprawie koncesjonowania bufetów w miejscach rozrywkowych.

Do Wszystkich Starostw Powiatowych
i Zarządów Miast wydzielonych

przesyła się do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę:
Mgr. H. Garczorz, Naczelnik Wydziału.

41.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr. SF. 73 f/1/47 Katowice, dnia 10 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie uzupełnienia Instrukcji o pobieraniu podatku od spożycia.

Instrukcję z dnia 27 listopada 1945 r. Nr Sm. III/9/0/1 uzupełnia się w pkt. 4 przez dodanie nowego ustępu, a mianowicie:

„Zarządy gminne (wiejskie) przypadającą do dyspozycji Kuratorium Okręgu Szkolnego Śląskiego w Katowicach część wpływów podatku od spożycia (37,5% całości wpływów) winny przekazywać w terminie do 5-go każdego miesiąca na rachunek bieżący Kuratorium Okręgu Szkolnego Śląskiego w Kasie I Urzędu Skarbowego w Katowicach".

Za Wojewodę:
(—) Dr. Karczewski, Naczelnik Wydziału

42.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SA-[illegible]2/47 Katowice, dnia 10 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie ulg kolejowych dla pracowników samorządowych.

Ob. Ob.
Przewodniczący Wydziałów Powiatowych
i Prezydenci miast wydzielonych

W Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 361 ogłoszone zostało rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 4. XI. 1946 r. w sprawie ulg taryfowych przy korzystaniu z państwowych środków komunikacyjnych przez członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego.

Prawo do korzystania ze zniżkowych biletów kolejowych przysługuje również członkom rodzin osób, wymienionych w § 1 wspomnianego rozporządzenia a między innymi żonom (o ile nie są sądownie separowane) oraz ich dzieciom do lat 14, w przypadku przejazdu wraz z ojcem lub matką.

W § 2 wyżej wym. rozporządzenia wymienieni są pracownicy, którym prawo do ulg taryfowych nie przysługuje a w szczególności nie korzystają z ulg pracownicy, zatrudnieni w przedsiębiorstwach samorządowych. Za przedsiębiorstwa samorządowe należy uważać przedsiębiorstwa wymienione w § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. XII. 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 71).

Wymienione rozporządzenie określa, które władze są właściwe do wystawienia legitymacji uprawniających do korzystania z ulg taryfowych.

Urząd Wojewódzki — Wydział Samorządowy — wystawia legitymacje dla prezydentów i wiceprezydentów miast wydzielonych i w tym celu zarząd miejski nadeśle Urzędowi Wojewódzkiemu odpowiednią ilość legitymacyj do wypełnienia wraz z potrzebnymi danymi oraz z fotografiami o rozmiarach 50mm x 35mm.

W wypadku rozwiązania stosunku służbowego pracownika winien pracownik przed opuszczeniem służby zwrócić legitymację swoją i żony Urzędowi, który mu legitymację wystawił. W wypadku zguby lub kradzieży legitymacji służbowej należy bezzwłocznie po spostrzeżeniu utraty legitymacji zawiadomić o tym Urząd, wystawiający legitymację z określeniem okoliczności, w jakich utrata legitymacji nastąpiła. Pracownik lub jego żona w wypadku utraty legitymacji otrzyma nową legitymację po zawiadomieniu o utracie legitymacji oraz dostarczeniu dowodu jednorazowego ogłoszenia utraty legitymacji w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Pracownik lub jego żona względnie osoba trzecia nie jest uprawniona do dokonywania zmian w treści legitymacji. Termin ważności w legitymacji pracowników i ich rodzin należy stosować 6-cio miesięczny.

Druki legitymacji uprawniających do korzystania przez członków zarządu i pracowników związków samorządu terytorialnego z ulg taryfowych wykonał Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej (Składnica Związku) Warszawa, Aleje Jerozolimskie 83 i tam należy się zwrócić po potrzebne blankiety.

Składnica Związku wysyła druki na pisemne zamówienie zbiorowe dla danego związku samorządowego (powiatowego związku samorządowego łącznie z niewydzielonymi miastami i gminami).

W zamówieniu należy podać ilość legitymacyj oddzielnie dla pracowników i oddzielnie dla członków ich rodzin.

Wojewoda:
w/z Płk. J. Ziętek, Wicewojewoda

43.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pomiarów
Nr. Pom. A-2/95/47 Katowice, dnia 8 stycznia 1947 r.

Nadanie tytułu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski podaje do wiadomości, że na mocy ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 z dnia 18. IV. 1928 r. poz. 454) ob. inż. Kominek Józef, ur. 23. IX. 1908 r. w Radlinie, pow. rybnickiego, zamieszkały w Katowicach, ul. Raciborska 17 m. 4, otrzymał dekret nadający mu tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Wymieniony złożył przepisaną przysięgę dnia 18. XII. 1946 r.

Za Wojewodę:
Inż. H. Leśniok, Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski
Wydział Pomiarów
Nr. Pom. A-2/95/46. Katowice, dnia 8 stycznia 1947 r.

Nadanie tytułu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski podaje do wiadomości, że na mocy ustawy o mierniczych przysięgłych z dn. 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 z dn. 18. IV. 1928 r. poz. 454), ob. inż. Zygmunt Saturnin, ur. 16. I. 1912 r. w Łagiszy, pow. będzińskiego, zamieszkały w Bytomiu, ul. Wrocławska 40 m. 3, otrzymał dekret nadający mu tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Wymieniony złożył przepisaną przysięgę dnia 17. XII. 1946 r.

Za Wojewodę
Inż. H. Leśniok, Naczelnik Wydziału

44.

Prezydent miasta Zabrza

OGŁOSZENIE
w sprawie wpisu praw wodnych do księgi wodnej.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) z dniem 27 listopada 1945 r. weszła w życie na terenie Ziem Odzyskanych ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574).

Zwracam uwagę na postanowienie ust. 1 art. 253. powyższej ustawy, a w szczególności na wygaśnięcie praw wodnych po upływie lat pięciu po wejściu w życie tej ustawy, jeżeli przedtem nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej.

Użytkowców wód płynących ostrzegam na zasadzie ust. 2, art. 253, cytowanej ustawy, by w terminie wyżej oznaczonym tj. najpóźniej do 36 listopada 1950 r. wnieśli podanie o wpisanie powyższych praw do księgi wodnej, prowadzonej we władzy wodnej I instancji tj. w Zarządzie Miejskim w Zabrzu.

Zabrze, dnia 2 stycznia 1947 r.

Prezydent Miasta
(—) Dubiel

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Katowicach

OGŁOSZENIE.

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27. listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa: P/2

Niemcewicz Zdzisław, Kosztowy. ulica A. Dziobka 7.

Sygnatura akt: III. Co 13/46
Mikołów, dnia 27 listopada 1946 r.

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ!

W sprawie wywoławczej Antoniego Jędraszka i jego żony Gertrudy z Kielów Jędraszkowej.

Sąd Grodzki w Mikołowie w osobie Sędziego Włodzimierza Preisnera w obecności Protokolanta Jadwigi Piszczkówny — orzekł:

List hipoteczny z dnia 25 sierpnia 1937 r., wystawiony przez Sąd Grodzki w Mikołowie, na hipotekę w kwocie 5000 zł. w złocie z odsetkami wpisaną w dziale III-cim nieruchomości Mikołów, wykaz 816 Antoniego Jędraszka i Gertrudy z Kielów Jędraszek własnej, — na rzecz Kasy Zasiłków Pośmiertnych dla Urzędników i Robotników przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, zostaje pozbawiony mocy prawnej.

P/1 Sędzia: (Preisner).

Sąd Grodzki w Wodzisławiu Śl.
V Co 90/46
Wodzisław Śl., dnia 17 stycznia 1947 r.

WYWOŁANIE

Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Pracowników Umysłowych, działający przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w osobie Dyrektora Oddziału w Chorzowie Dra Mariana Moskwy wniósł o wywołanie listu hipotecznego wystawionego dla hipoteki pożyczkowej zapisanej w księdze wieczystej Jastrzębie Zdrój. Dobra rycerskie wykaz L. 663 w dziale III. pod liczbą bieżącą wpisu Nr 50 w kwocie 80.000 zł oraz dla hipoteki pożyczkowej zapisanej tamże pod liczbą bieżącą wpisu 52 w kwocie 100.000 zł na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Król Hucie. Wzywa się posiadacza wspomnianych listów hipotecznych, aby w niżej oznaczonym Sądzie zgłosił swoje prawa i przedłożył listy hipoteczne najpóźniej w terminie dnia 2 maja 1947 r., gdyż w innym wypadku nastąpi unieważnienie powyższych listów hipotecznych.

Sędzia grodzki:

Sąd Grodzki w Wodzisławiu Śl.
V Co 92/46
Wodzisław Śl., dnia 17 stycznia 1947 r.

WYWOŁANIE

Marianna Zielińska z domu Jochem żona robotnika w Czyżowicach postawiła do tutejszego Sądu wniosek o wdrożenie postępowania wywoławczego w celu wykluczenia właścicielki nieruchomości Czyżowice wykaz L. 90 Marianny Buglowej z domu Tomala z jej prawami na gruncie. Właścicielka nieruchomości względnie uprawnionych wzywa się by najpóźniej w terminie dnia 2 maja 1947 r. zgłosili swoje prawa gdyż w przeciwnym razie zostaną z ich prawami na nieruchomości Czyżowice wykaz L. 90 wykluczeni.

Sędzia grodzki:

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy wystawione przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Pietrzykowski Marian. 5

Unieważnia się tymczasowe dowody tożsamości koni Nr 148 i 149 wystawione przez Zarząd Gminny Ogrodzona, na nazwisko Kołek Franciszek zamieszkały w Gumnych Nr 35 pow. Cieszyn. 363

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną wystawioną przez Starostwo Powiatowe Będzin na Firmę Feliks Ryś i Syn w Czeladzi. 7

Unieważnia się skradzioną legitymację Nr 1113/1 wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach na nazwisko Kumorek Stefania. 8

Unieważnia się skradzione papiery rejestracyjne samochodu marki „Opel" Nr rejestr. C-73040 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Firmę Matysik i Ska, Gliwice. 9

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr J-269, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Janowski Stanisław. 10

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 5229/1 wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice oraz inne dokumenty na nazwisko Hampel Jadwiga, Bytom, Witczaka 76. 11

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 1371/1 wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice na nazwisko Śródkowska Anna. 12

Unieważnia się legitymację służbową Nr Z-21 Wojewódzkiego Urzędu Informacji i Propagandy w Katowicach na nazwisko Pilarczyk Halina, skradzioną wraz z 5-cioma kartkami żywnościowymi na miesiąc listopad 1946 r. 3

Unieważniam skradzione dokumenty legitymację Dyr. Poczt i Telegrafów Katowice, legitymację Poczt Ruch UP Katowice, 2 legitymacje Ubezpieczalni na nazwisko Ciaciura Józef. Katowice. P/3

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr 765 Śląsk 1015 na nazwisko Wilczek Zygmund. 15

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 2530 wystawiony przez Zarząd Gminny w Ogrodzonej pow. Cieszyn z dnia 15 lutego 1946 r. zgubiony w październiku 1946 r. na nazwisko Smulski Michał Kisielów Nr 6 pow. Cieszyn. 16

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr 432 wystawione na nazwisko Noworzny Franciszek, Panewnik Klasztorna 52. 17

Unieważnia się zgubioną książeczkę inwalidzką Nr 89 wystawioną na nazwisko Muszer Emanuel Zabrze 3 Maja 132 18

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA kwartalna 180,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł. najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80,— zł. wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rekopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20.— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 20693